

Kjærlighet i stein

● PER CHRISTIANSEN

- Jeg syntes det var viktig å bringe inn litt kjærlighet. Her har det jo vært så mye makt, sier billedhuggeren Kjersti Wexelsen Goksøyr. I går kom den store, tredelte utsmykningen hennes, «Enhet», på plass i det åpne hjørnerommet mellom de to nye fleyene i Erkebispegården.

Utsmykningen består av tre tilhugde steiner i granitt, de to minste i en sort kvalitet, den største i lys iddefjordsgranitt. De tre elementene er plassert på linje i den smale passasjen mellom øst- og sørfløyen, som ender i et galleri med utsyn over domkirkegården, Marinens og elven, med festningen i bakgrunnen. Den første steinen er formet som en benk - og tiltenkt en funksjonell bruk som det. Midt foran er to fotavtrykk hugd inn i hellegulvet, og videre på den rette linjen en kvadratisk stein med et rundt, polert midtparti, lik en boble som stiger opp.

Den siste, høyreste steinen har en organisk form, med en stilisert fremstilling av to sammensmeltede kropp-er. Det er først og fremst med den kjærligheten er bragt til Erkebispegården.

Kjersti Wexelsen Goksøyr ble naturlig nok glad da hun ble forespurt om denne utmykningsoppgaven for ett og et halvt år siden. Men hun ble samtidig litt betenkt over hvordan hun kunne utnytte den smale passasjen med de høye veggene på begge sider. Etter hvert følte hun likevel at hun fikk grep om oppgaven, som har tatt det meste av hennes arbeidstid - og en god del av fritiden - det siste året.

- Det er et langt og smalt «rom» med enslags naturlig bevegelse utover. Denne bevegelsen har jeg forsøkt å bremse med denne skulpturen og skape et medita-tivt rom, sier Goksøyr, som i går selv var til stede for å dirigere steinene på rett plass.

PÅ Plass:
En spesial-
kran måtte
til for å få
den største
steinen i
Kjersti Wex-
elsen Goksø-
yrs skulptur
på plass i
Erkebispe-
gården i går
formiddag.

Foto:
PER
CHRISTIANSEN